

geode

met mijn nagel pel ik het vilten schilletje
van je lichaam, je lichaam de opmaat
we weten niet
of ons ritme gelijk op zal lopen, ik vergeet
te tellen er gutst een zuiverheid
mijn hoofd in, plakkerig, onstelpbaar
uitgehongerd
ademen we hete adem in elkaars monden uit
je knoopt mijn blouse los, mijn adem, we hijgen
damp op de ruiten
een flinterdunne draad
van spuug verkleeft ons
de crescendo van je krommende rug
de pezen in je hals, een adem
die steeds hoger en over je mond stroomt
zal ik de condooms
ja je heupen je hals ja de
flinterdunne slijmdraad
een gespannen elastiek
hoe je zachtjes zoals je een perzik
in je mandje legt in de supermarkt
in de kom van mijn huid, schoteltelescoop
die de zachtste ruis opvangt in de kom
van onze lijven
bonst een pit, geode
opgebouwd uit generaties pijn, sediment
van reflexen, al bij geboorte
een litteken als we afgeknipt en uitgehuild en hier nu
in elkaars armen in de hoop dat onze navels
klik
zullen zeggen
je handen
tasten mijn gietnaden af, langs de randen
breek je me open, laat de vissen los
ik hoest de pit op
leg hem in je mond
opengebrosen, twee pitten
op een porseleinen schoteltje
we lekken uit in elkaar
de slijmdraad
een zeepbel